

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203631
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819203631.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej, v právnom spore žalobcov: 1. C. K., M., Y. XX, T.. XX.X.XXXX Z. X. W. K., M., Y. XX, T.. X.X.XXXX, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenému Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., Košice, Bočná 10, IČO: 36 863 017, za ktorého ako konateľ koná advokát Mgr. Marek Dubovský, o určenie neplatnosti zmluvy, neplatnosti právneho úkonu, neplatnosti dražby a priznania finančného zadostučinenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 11Csp/90/2019 - 130 z 22. júla 2020

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom rozsahu, t. j. v časti závisiaceho výroku o trovách konania vzťahujúcej sa na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou žalobcovia vo vzťahu k zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 7.12.2016 uzavretej medzi stranami sporu sa domáhali a) určenia, (i) že zmluva je absolútne neplatnou, (ii) že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, (iii) že vyhlásenie okamžitej splatnosti záväzkov zo zmluvy je neprímerane vysokou sankciou spojenou s neplnením záväzkov a zároveň, (iv) že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, (v) že právne úkony žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné, (vi) že právne úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby týchto nehnuteľností sú neplatné a b) zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 000 €. Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania súd prvej inštancie citoval ustanovenia §255 a 262 ods. 1 a 2 CSP a uviedol, že o trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením §255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovia sú povinní zaplatiť plne úspešnému žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

2. V lehote na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 11Csp/90/2019 - 130 z 22.7.2020 žalobkyňa doručila súdu riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré súd prvej inštancie posudzujúc podľa jeho obsahu považoval za návrh žalobkyne na oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktorom po zistení, že žalobkyňa sa nachádza v zlej finančnej situácii, je zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti ako asistentka s mesačným príjmom 3,20 € a zároveň je poberateľkou hmotnej núdze, je vydatá a jej manžel je nezamestnaný bez príjmu a okrem toho sa stará o ich spoločné dieťa, uznesením z 2.12.2020 žalobkyňu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, a to vzhľadom na výšku jej príjmov a výdavkov (90 € mesačne nájomné za byt a mesačné výdavky spojené s platením úverov v banke, kde žalobkyňa je ako spoludlžníčka), berúc do úvahy jej finančné, majetkové a osobné pomery. Súd prvej inštancie dotazom u žalobkyne zároveň zistil, že dané podanie nie je len žiadosťou o

oslobodenie od súdnych poplatkov, ale zároveň je aj odvolaním proti výroku o trovách konania rozsudku č. k. 11Csp/90/2019 - 130 z 22.7.2020, pretože na trovy konania peniaze nemá a na základe skutočností popísaných v potvrdení žiada o oslobodenie od trov konania, keďže aj s manželom a dieťaťom žije z hmotnej núdze, čo popisovala už v žalobe a Centrom právnej pomoci im bol pridelený advokát.

3. Žalovaný, zástupcovi, ktorého odvolanie žalobkyne bolo doručené 23.12.2020, nevyužil svoje zákonné právo a k odvolaniu sa nevyjadril. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci nepodal.

4. Po oboznámení sa s vôľou žalobkyne podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania i obsahom vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá aj navrhla, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov z toho hľadiska, či toto podanie svojimi náležitosťami vyhovuje odvolaniu proti trovám konania, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa rozhodnutie súdu prvej inštancie v rámci plynutia odvolacej lehoty napadla včas podaným odvolaním proti výroku o trovách konania daného rozsudku. Následne Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie, ako aj predchádzajúce konanie spolu s rozsudkom v napadnutom rozsahu (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu je potrebné zrušiť.

5. Súd prvej inštancie v danom prípade o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle §255 ods. 1 CSP, teda vychádzal zo zásady úspechu žalovaného v spore v celom rozsahu, a priznal mu preto nárok na plnú náhradu jeho trov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom nijako nevyplýva, že by súd prvej inštancie bol zvažoval, či v posudzovanej veci prípadne (nie) sú naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré pri rozhodovaní o trovách konania (ne)má byť aplikované ustanovenie §257 CSP, hoci vždy je povinnosťou súdu aj bez návrhu tak postupovať a z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí byť zrejmé, že aplikáciu tohto zákonného ustanovenia zvažoval.

6. Aplikácia vyššie citovaného ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane sporových strán, a to obidvoch. Vždy je pritom potrebné zväziť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia ustanovenia §257 CSP nemá slúžiť pritom k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi sporovými stranami, ale k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby tomu, kto pôvodne uplatňoval alebo bránil svoje porušené alebo ohrozené práva, bola prisúdená náhrada dôvodne vynaložených trov. Umožňuje tak zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov sporových strán, ako aj výchovu na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, čo aplikácia zásady úspechu vo veci nie vždy umožňuje. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon neuspel, celkom, či vôbec sčasti znášal svoje trovy, bude sa preto javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolnosti súvisiacej so stavom pred začatím sporu, so správaním sa sporových strán v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.

7. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bez zohľadnenia širších okolností prejednávanej veci ako celku konštatoval plný úspech žalovaného v spore, pričom pri rozhodovaní o trovách konania zjavne sa nezaoberal možnosťou postupovať podľa §257 CSP, hoci ako je to zhora uvedené, bolo to jeho povinnosťou. Nie je jeho povinnosťou o trovách konania rozhodnúť v zmysle tohto zákonného ustanovenia, ale je povinný posudzovať, či jeho aplikácia (ne)prichádza do úvahy a jeho úvahy v tomto smere musia byť zistiteľné a preskúmateľné tak pre sporové strany, ako aj pre odvolací súd v prípade odvolacieho konania, čo v napadnutom rozsudku úplne absentuje.

8. Vytknuté nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku spôsobujú, že odôvodnenie rozsudku je nedostatočné, málo presvedčivé a v konečnom dôsledku nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov prichádzalo do úvahy len zrušenie rozsudku postupom podľa §389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§391 ods. 1 CSP) v napadnutom rozsahu, t. j.

len v rozsahu vzťahujúcom sa na rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi úspešným žalovaným a neúspešnou žalobkyňou, nakoľko žalobca odvolanie nepodal a vo vzťahu medzi ním a žalovaným rozsudok nadobudol právoplatnosť aj vo výroku o náhrade trov konania a v tomto rozsahu nemohol byť preto predmetom odvolacieho prieskumu §367 ods. 1 a 3 CSP).

9. V tomto ďalšom konaní povinnosťou súdu prvej inštancie pre správne a zákonné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným bude na základe žalobkyňou uvádzaných skutočností, prípadne aj tých, ktoré ešte uvedie, zaoberať sa posudzovaním možnosti rozhodnúť o trovách konania v zmysle §257 CSP, v odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto súvislosti odôvodniť, prečo sa rozhodol dané ustanovenie na rozhodnutie o trovách konania (ne)aplikovať, ktoré okolnosti z tohto hľadiska a ako posúdil a starostlivo sa pritom vysporiadať s odvolacími námietkami žalobkyne, svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo zrejmé, že s cieľom vzťahu medzi stranami usporiadať predovšetkým spravodlivo a s prihliadnutím aj na okolnosti konkrétneho prípadu spočívajúce v okolnostiach a pomeroch na strane žalobkyne, bolo presvedčivé, jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné a aby zodpovedalo aj ďalším požiadavkám vyplývajúcim z §220 CSP z hľadiska jeho zrozumiteľnosti a presvedčivosti.

10. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie **n i e** je prípustné.